

Γέρων Ευσέβιος Γιαννακάκης: Ξεχείλισμα Πατρικής Καρδιάς

/ [Παιδεία και Πολιτισμός](#)

«Τι νόημα έχει να διαβάζω το ένα μετά το άλλο τα βιβλία είτε των γερόντων κι ασκητών είτε τους συγγραφείς που μιλούν γι' αυτούς;» με ρώτησε φίλος φοιτητής. «Δεν λένε όλοι τα ίδια;»

- Βιβλιοκριτική του Παναγιώτη Δρακόπουλου για το βιβλίο «Ξεχείλισμα Πατρικής Καρδιάς» το οποίο μιλά για τις διδαχές και το παράδειγμα ζωής του γέροντα Ευσέβιου Γιαννακάκη.

Η απάντησή μου βγήκε εκ της πείρας μου: «Ας υποθέσουμε ότι βρίσκεσαι στο Άγιον Όρος. Μαθαίνεις ότι βρίσκεσαι κοντά σε έναν γέροντα. Δεν θα πας να του ζητήσεις την ευλογία του; Βγαίνοντας, περπατάς λίγο και μαθαίνεις ότι περνάς μπροστά από το ασκηταριό άλλου γέροντα. Δεν θα μπεις να ζητήσεις κι αυτού την ευλογία;».

Προσωπικά, είχα τη χάρη να με ευλογήσουν αρκετοί άγιοι γέροντες, άλλη ώρα καθένας. Τι να πω; Ότι όλοι μου είπαν το ίδιο; Όχι, δεν συνέβη. Με κάθε έναν, η εμπειρία ήταν πολύ διαφορετική. Δεν μπορώ να πω εκείνου ήταν πιο έντονη, ή εκείνου πιο πνευματική. Δεν μπορείς να διαβαθμίσεις, ούτε να περιγράψεις τις

διαφορές.

Και δεν αρκεί αυτό. Πρέπει να έχουμε συνείδηση των εξαιρετικά περιορισμένων δυνατοτήτων μας όταν προσερχόμαστε στον γέροντα. Καταλαβαίνουμε πλήρως όσα μας λέει; Προσλαμβάνουμε το τι και πώς μας διδάσκει; Έχουμε επίγνωση του τι και με ποιο τρόπο μας διδάσκει; Θυμάμαι, ένας από αυτούς, ένας σπουδαίος άγιος γέροντας, μου έσφιγγε αρκετή ώρα το χέρι, και σκέφθηκα πόσο διαχυτικός είναι. Πέρασε καιρός για να αντιληφθώ ότι δεν επρόκειτο για διαχυτικότητα, αλλά όσο μου έσφιγγε το χέρι με διάβαζε, με έψαχνε. Χρειάστηκε κι άλλος χρόνος έως ότου αισθανθώ ότι μου μετέδιδε κάποια δύναμη ο γέροντας. Και δεν είμαι βέβαιος ότι κατάλαβα επί τέλους.

Ίσως στο μέλλον, ίσως όχι εν ζωή μπορέσω να δώσω τις σωστές διαστάσεις των όσων ο γέροντας έπραττε. **Υπάρχουν θαύματα που τα νιώθεις αμέσως, όπως ο ασθενής που γίνεται καλά.** Υπάρχουν όμως άλλα, πολλά άλλα, που θέλουν να 'χεις προϋποθέσεις, για να τα καταλάβεις. **Μέρος του θαύματος είναι να το καταλαβαίνεις.**

Έτσι λοιπόν πρέπει να ανοίγουμε να διαβάσουμε ένα βιβλίο με θέμα κάποιον γέροντα. Όταν το διάβασμα μας αποσπά, όταν συγκεντρωνόμαστε σε αυτό, τότε η ψυχή μας ανοίγει, και μπορεί κάποιος να επιδράσει σε μας. Κάθε βιβλίο είναι ένα μονοπάτι που σε κάνει να νιώσεις ότι είσαι δίπλα τους και ζητάς την ευλογία τους.

Αυτό μπορεί πολύ εύκολα να το νιώσει ο χριστιανός διαβάζοντας το προκείμενο βιβλίο. Δεν πρόκειται για βιογραφία του γέροντα Ευσέβιου Γιαννακάκη, δεν έχουμε μια παράθεση κουραστικών πληροφοριών, όχι για λόγια που θέλουν να μας πείσουν για το πόσον άγιος είναι ο Κύριος. Είναι λόγια ψυχής, βγαλμένα από μια καρδιά που μας νοιάζεται και μας μιλάει γεμάτη τρυφερότητα. Δεν φαντάζεστε πόσο ακριβής είναι ο τίτλος του βιβλίου, «Ξεχείλισμα πατρικής καρδιάς».

Περισσότερες πληροφορίες για το βιβλίο μπορείτε να βρείτε [εδώ](#)